

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-332/02. sz. Nordspedizionieri és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. december 14-én hozott ítélete ellen a Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. (felszámolás alatt) által 2005. február 11-én benyújtott fellebbezés

(C-62/05 P. sz. ügy)

(2005/C 82/41)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Nordspedizionieri di Danielis Livio & C., képviseli G. Leone, ügyvéd, 2005. február 11-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-332/02. sz. Nordspedizionieri és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. december 14-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

1. semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának 2002. június 28-i (dossier REM 1401), 2002. szeptember 2-án közölt határozatát, amelyben indokolatlannak minősítette a behozatali vámok elengedését, ugyanakkor a Bíróság előtt azt állította, hogy az 1430/79/EGK rendelet⁽¹⁾ 13. cikkének (1) bekezdése értelmében az adott tényállás mellett a vám elengedése elfogadható, mivel a fellebbezők javára olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek nem feltételeznek hanyagságot vagy megtevesztést;
2. kötelezze a Bizottságot az elsőfokú és a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők, akik vámbejelentési tevékenységet gyakorolnak, 1992 októberében két T1 közösségi árutovábbítási nyilatkozatot adtak ki, úgy nyilatkozván, hogy Jugoszláviából származó és Spanyolországba irányuló csomagolókartonokról van szó. Az olasz vámhatóság a fellebbezőktől az említett árukat terhelő vám megfizetését követelte, azt állítván, hogy nem kartonról, hanem cigarettáról van szó.

A fellebbezők bírósághoz fordultak, de miután a pert elvesztették, az Európai Közösségek Bizottságától kérték a vám elengedését, amely ezt visszautasította, mivel úgy vélte, hogy nem álltak fenn ennek feltételei.

Ezután az 1430/79/EGK rendelet 13. cikkén alapuló kereset benyújtására került sor az Elsőfokú Bírósághoz, amelyben a fellebbezők azt állították, hogy a vámterhek nem róhatók az ő terükre, ha az ügyben olyan „különleges körülmények” állnak fenn, amelyek mentesítik a Soc. Nordspedizionierit a vámfizetés

kötelezettsége alól, tekintve, hogy joggal bízott a kamion vezetője által a vámáru-nyilatkozat megtételekor neki bemutatott (kereskedelmi és szállítási) iratokban, amelyek szerint csomagolókartonokról volt szó.

A helyzetnek a vám elengedését lehetővé tévő különlegessége abból a tényből következik, hogy a vámáru-nyilatkozat megtevőjének nincs arra lehetősége, hogy ellenőrizze az olasz-jugoszláv határtól „egyenesen” áthaladó kamion tartalmát, ráadásul az ügyben az iratok olyannyira szabályosnak látszottak, hogy a rakományt a vámhatóság „hozzájárulási” eljárással vámkezelte.

A fellebbezők hivatkoznak továbbá arra, hogy az ügyben fennállt a másik, a „hanyagság” vagy „megtevesztés” hiányára vonatkozó, a fent hivatkozott 13. cikk szerinti feltétel is, amennyiben a T1 nyilatkozat kitöltése a kereskedelmi és szállítási iratok alapján történt.

Végül az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresetben a fellebbezők másodlagosan a 2144/87 rendelet⁽²⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazását is kérték, amely mentesíti a vámterhek megfizetése alól az áru lefoglalt, majd elkobozott részét.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) 2004. december 14-én hozott ítéletében teljes egészében elutasította a keresetet, megállapítván, hogy nem álltak fenn a hivatkozott „különleges körülmények”, elmulasztva tehát annak vizsgálatát, hogy az ügyben fennáll-e a másik, a „hanyagság” vagy „megtevesztés” hiányára vonatkozó feltétel.

A fellebbezés az elsőfokú eljárásban megfogalmazott érvekre hivatkozik, tehát arra a már az első fokon alkalmazott jogalapra is, hogy az ügyben a szóban forgó két kamion vonatkozásában megsértették az Olaszország és Jugoszlávia közötti kölcsönös közigazgatási jogsegélyről szóló 1963. évi Belgrádi Egyezményt, amely arra kötelezte a jugoszláv vámhatóságokat, hogy értesítsék az olasz vámhatóságokat a pénzügyi tekintetben érzékeny árukkal kapcsolatos (mint például a cigaretta) rakományok áthaladásáról; figyelembe véve azt a tényt is, hogy egy következő, harmadik kamiont megállítottak, és az árut elkobozták, éppen az olasz vámhatóságnak a jugoszláv vámhatóság által történt (igaz, késedelmes) értesítésének köszönhetően.

⁽¹⁾ HL L 175., 1979.7.12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 201., 1987.7.22., 15. o.